

ADRES:
ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:

1. Narodzenie św. Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:

dni powszednie
7.00, 17.00
Niedziele i święta
8.00, 10.30, 12.00, 17.00
święta „zniesione”
7.00, 9.00, 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**

pon.- pt.; 7.30 - 16.30
w kaplicy Św. Franciszka

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**

I piątek; 15.00-17.00
piątki; 16.00-17.00
i przed Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:

- **NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa; godz. 17.00

- **DO MIŁOSIĘDZIA
BOŻEGO**
pon.- pt.; godz. 15.00

- **DO NIEPOKALANEGO
SERCA NMP**
I sobota m-ca; godz. 6.30

- **DO ŚW. FRANCISZKA
Z ASYŻU**
II sobota m-ca; godz. 6.20

- **KU CZCI ŚW. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWI**
16 dzień m-ca; godz. 17.00

- **KU CZCI ŚW. o. PIO**
23 dzień m-ca; godz. 17.00

- **GODZINA ŚWIĘTA**
I Czwartek m-ca; godz.
21.00

**MSZA ŚW. Z
MODLTWĄ
O UZDROWIENIE**
ostatni piątek m-ca;
godz. 17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA**
15.30 - 16.30
poniedziałek, środa, piątek
Tel. (0-89) 645 39 60

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
Proboszczem.

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ**

Fot. tmoch.net

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA LITURGICZNA

2. SCHOLA PARAFIALNA

**3. ODNOWA W DUCHU
ŚWIĘTYM**

- wtorek godz. 18.00

**4. GRUPA MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE JEZUSA”**

- piątek godz. 17.00

**5. WSPÓLNOTA ŻYWEGO
RÓŻAŃCA**

Lubawa, Tuszewo
i Fijewo – pierwsza środa
m-ca po Mszy Św. o godz.
17.00;

Mortęgi - ostatni czwartek
m-ca po Mszy Św.
o godz. 18.00

6. RODZINY NAZARETAŃSKIE
- środa po Mszy Św.
o godz. 17.00

**7. FRAŃCISZKAŃSKI
ZAKON ŚWIECKICH**
-druga sobota m-ca

**W NASZEJ WSPÓLNOCIE
PARAFIALNEJ**

CHRZTY

Odbywają się w ostatnią sobotę miesiąca na Mszy Św. o godz. 17.00.

Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący.

Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych.

1. Daria Kopańska – 9 VI

ŚLUBY

1. Mirco Remitti i Violeta Fedina – 10 VI
2. Marcin Jabłoński i Klaudia Zażdzyk – 8 VI
3. Maciej Napieralski i Gabriela Ochnik – 17 VI

POGRZEBY

1. Piotr Bartoszewski – 1 VI

**Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Mu wieczne
spoczywanie.**

GŁOS NR 189 **czerwiec 2024**

ŚW. JANA CHRZCICIELA

**PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I ŚW. MICHAŁA
ARCHANIOŁA**

14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

Fot. grafikareligijna.pl

Święto Niepokalanego Serca Maryi obchodzimy zawsze w Kościele katolickim w sobotę po uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa. Wyrazem kultu Serca Syna i kultu Serca Jego Matki są litanie i nabożeństwa, a także liczne wizerunki podkreślające bliskość tych Osób. Postaci mają ujednoliconą kolorystykę, stroje, rysy gesty. Tym co je odróżnia są krzyż i korona cierniowa na Sercu Chrystusa i stygmaty na Jego dłoniach, a u Maryi miecz i kwiaty wokół Jej Serca oraz lilia w dłoni. Serce Jezusa akcentuje Jego mękę, Serce Matki Jej czystość i cierpienie, wypełniające słowa prorocstwa Symeona: „A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu” (Łk2,35).

„Serce Jezusa, z którego pełni wszyscyśmy otrzymali”

Ludzkie serce rozumiane jako symbol duchowej głębi człowieka bije swoim właściwym rytmem, gdy jest zjednoczone z sercem drugiej osoby. W osamotnieniu przeżywa ono tęsknotę i głęboki ból, gdyż ze swej natury powołane jest do miłości w międzyosobowej relacji. W swej otwartości na inne serce dąży ono do zawiązania z nim więzi, aby przeżywać wzajemne obdarowanie miłością. Najgłębsze swe pragnienie jest ono w stanie zaspokoić jedynie wtedy, gdy spotka się z sercem, które zawiera w sobie pełnię miłości. W przeciwnym razie zawsze będzie ono czuło niedosyt. Aby ludzkie serce mogło być w pełni nasycone, otrzymało w darze miłość nieskończoną, która płynie z Serca Boga, który stał się człowiekiem. Serce to przyszło do ludzkich serc, aby wyzwolić je z duchowej arytmii i obdarzyć nowym życiem.

Miesiąc czerwiec jest szczególną okazją do tego, aby spotkać się z tym Sercem i zjednoczyć z Nim swoje własne. Niech zatem nabożeństwa czerwcowe i odmawiana Litania do Serca Pana Jezusa coraz bardziej otwierają nas na miłość i łaskę Zbawiciela, który jest w stanie ożywić nawet najbardziej zatwardziałe serce.

ks. Marcin Kania

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY

Módlmy się, aby emigranci, zmuszeni z powodu wojen lub głodu do pełnej zagrożeń i niebezpieczeństw ucieczki, znaleźli akceptację i nowe perspektywy życia w krajach, które ich przyjmują.

**ADORACJA Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Franciszka
poniedziałek – piątek, 7.30 - 16.30**

Głos Św. Jana Chrzciciela – Pismo parafialne redaguje zespół pod kierownictwem ks. Proboszcza (tel. 507 143 682).

Parafia Św. Jana Chrzciciela i Św. Michała Archanioła 14 -260 Lubawa ul. Kupnera 22
konto bankowe: Bank Spółdzielczy w Lubawie 55 8832 0001 1001 0000 2987 0001

LITURGIA SŁOWA

02 VI - 9 Niedziela Zwykła Pwt 5,12-15; Ps 81; 2Kor 4,6-11; Mt 2,23-36;

07 VI - piątek, Najświętszego Serca Pana Jezusa, uroczystość Oz 11,1.3-4.8c-9; Iz 12; Ef 3,8-12.14-19; J 19,31-37

08 VI - sobota, Niepokalanego Serca NMP, wspomnienie obowiązkowe Iz 61,9-11; 1Sm 2; Łk 2,41-51

09 VI - 10 Niedziela Zwykła Rdz 3,9-15; Ps 130; 2Kor 4,13-5.1

13 VI - czwartek, Św. Antoniego z Padwy, prezbitera i doktora Kościoła, wspomnienie obowiązkowe 1Krl 18,41-46; Ps 65; Mt 5,20-26

16 VI - 11 Niedziela Zwykła Ez 17,22-24; Ps 92; 2Kor 5,6-10; Mk 4,26-34

23 VI - 12 Niedziela Zwykła, Dzień Ojca Hi 38,1.8-11; Ps 107; 2Kor 5,14-17; Mk 4, 35-41

24 VI - poniedziałek, Narodzenie Św. Jana Chrzciciela, uroczystość Iz 49,1-6; Ps 139; Dz 13,22-26; Łk 1,57-66.80

27 VI - czwartek, NMP Nieustającej Pomocy, gł. Patronki Diecezji Toruńskiej, uroczystość Mdr 1,13-15; 2,23-34; Ps 30; 2Kor 8, 7,9,13-15; Mk 5,21-43

29 VI - sobota, Śśw. Apostołów Piotra i Pawła, uroczystość Dz 12, 1-11; Ps 34; 2Tm 4,6-9,17-18; Mt 16,13-19

30 VI - 13 Niedziela Zwykła Mdr 1,13-15,2,32-24; Ps 30; 2Kor 8,7.9,13-15; Mk 5,21-43

01-02 VII- uroczystość odpustowa w Lipach, Nawiedzenie NMP

KATECHEZA

ŚW. JANA PAWŁA II

CZ.II - SAKRAMENT. WYMIAR

PRZYMIERZA I ŁASKI. MAŁŻEŃSTWO

JAKO SAKRAMENT. Rozpoczynamy dziś nowy rozdział w naszych rozważaniach o małżeństwie odwołując się do słów św. Pawła z Listu do Efezjan. „Żony niechaj będą poddane swoim mężom, jak Panu, bo mąż jest głową żony, jak i Chrystus Głową Kościoła: On- Zbawca ciała. Lecz jak Kościół poddany jest Chrystusowi, tak i żony mężom we wszystkim. Mężowie, miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za

niego samego siebie, aby go uświęcić oczyściwszy obmyciem wodą, któremu towarzyszy słowo, aby osobiście stawić przed sobą Kościół jako chwalebny, nie mający skazy, czy zmarszczki, czy czegoś podobnego, lecz aby był święty i nieskalany. Mężowie powinni miłować swoje żony tak, jak własne ciała. Kto miłuje swoją żonę, siebie samego miłuje. Ponieważ nikt nigdy nie odnosił się z nienawiścią do swojego ciała, lecz każdy je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus – Kościół, bo jesteśmy członkami Jego Ciała. Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, a połączy się z żoną swoją, i będą dwoje jednym ciałem. Tajemnica to wielka, a ja mówię: w odniesieniu do Chrystusa i Kościoła. W końcu więc niechaj także każdy z was miłuje swoją żonę jak siebie samego. A żona niechaj się odnosi do męża jak do swojego ciała”. Wypada nam poddać gruntownej analizie powyższy tekst zawarty w piątym rozdziale Listu do Efezjan tak, jak poprzednio poddawaliśmy analizie poszczególne słowa Chrystusa, które zdają się mieć kluczowe znaczenie dla teologii ciała. Były to te słowa, w których Chrystus odwołuje się do „początku” (Mt 19,4; Mk 10,6), do „serca” ludzkiego, w Kazaniu na Górze (Mt 5,28), oraz do przyszłego zmartwychwstania (Mt 22,30; Mk 12,25; Łk 20,35). To wszystko, co znajdujemy w przytoczonym fragmencie Listu do Efezjan stanowi zwieńczenie tamtych kluczowych i syntetycznych słów. Jeśli z nich wyłoniła się teologia ciała, w swych ewangelicznych zarysach, najprostszych, a zarazem najbardziej podstawowych, to teologię tę trzeba założyć przy interpretacji powyższego fragmentu Listu do Efezjan i dlatego też interpretując ten fragment należy to czynić w świetle tego, co o ciele ludzkim powiedział nam Chrystus. Powiedział zaś odwołując się nie tylko do „historycznego” i przez to zawsze „współczesnego” człowieka

pożądliwości (do jego „serca”), ale także otwierając z jednej strony perspektywę „początku”, czyli pierwotnej niewinności i sprawiedliwości, z drugiej zaś eschatologiczną perspektywę zmartwychwstania ciała, w którym ani się żenić nie będą, ani za mąż wychodzić. Wszystko to składa się na teologiczną optykę odkupienia ciała. Słowa autora Listu do Efezjan też są skoncentrowane na ciele, i to równocześnie w znaczeniu przenośnym, metaforycznym; na ciele Chrystusa, którym jest Kościół - i w znaczeniu dosłownym: na ciele ludzkim w jego odwiecznej męskości i kobiecości w jego odwiecznym przeznaczeniu do jedności w małżeństwie: jak o tym mówi Księga Rodzaju: „Mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem”. W jaki sposób te dwa znaczenia ciała pojawiają się i spotykają w przytoczonym fragmencie Listu do Efezjan? Dlaczego się tam pojawiają i spotykają? – to właśnie są pytania, jakie wypada sobie postawić, oczekując na nie odpowiedzi - nie tyle doraźnych i bezpośrednich, ale możliwie gruntownych i długofalowych, tak jak do nich przygotowały nas poprzednie analizy. Bo też owego Listu do Efezjan nie można poprawnie odczytać inaczej jak tylko w bardzo szerokim kontekście biblijnym, widząc w nim zwieńczenie tematów i praw, które poprzez objawione w Biblii słowo Boga płyną i powracają niczym na fali. Są to tematy centralne i prawdy zasadnicze . Dlatego też nasz tekst z Listu do Efezjan jest znowu tekstem kluczowym i

klasycznym. Jest to tekst dobrze znany z liturgii. A w liturgii pojawia się zawsze w związku z sakramentem małżeństwa. *Lex orandi* Kościoła widzi w nim wyraźne odniesienie do tego sakramentu - a *lex orandi* zawsze zakłada i równocześnie wyraża *lex credenti*. Przyjmując to założenie musimy zarazem pytać: w jaki sposób w owym klasycznym Liście do Efezjan dochodzi do głosu prawda o sakramentalności małżeństwa? Okaże się, że odpowiedź na te pytania nie może być tylko doraźna i bezpośrednia, ale musi być stopniowa i długofalowa. Wskazując na to nawet pierwsze spojrzenie na tekst, który każe nam wrócić do Księgi Rodzaju, a więc do „początku”, a równocześnie w całym opisie stosunku pomiędzy Chrystusem a Kościołem podejmuje dobrze znaną z pism proroków Starego Testamentu analogię miłości oblubieńczej pomiędzy Bogiem - Jahwe, a Jego wybranym ludem. Bez przebadania tych odniesień trudno będzie odpowiedzieć na pytanie o to, w jaki sposób i w jakiej mierze List do Efezjan mówi o sakramentalności małżeństwa. Okaże się też, że przewidywana odpowiedź musi prowadzić przez cały obszar zagadnień przeanalizowanych uprzednio przez teologię ciała. Sakrament - sakramentalność spotyka się z „ciałem” i zakłada „teologię ciała”. Sakrament bowiem wedle powszechnie przyjętego znaczenia jest znakiem widzialnym. Ciało zaś oznacza to, co widzialne; oznacza widzialność świata i człowieka. W jakiś więc sposób ciało wchodzi w definicję sakramentu, skoro jest on „znakiem widzialnym rzeczywistości niewidzialnej”, rzeczywistości duchowej transcendentnej, Boskiej. W tym znaku i poprzez ten znak Bóg

udziela się człowiekowi w swej transcendentnej Prawdzie i Miłości. Sakrament jest znakiem łaski - i to znakiem skutecznym. Nie tylko ją oznacza i wyraża na sposób widzialny, na sposób znaku, ale także sprawia ją, przyczynia się skutecznie do tego, że łaska staje się udziałem człowieka; że dokonuje się w nim i urzeczywistnia dzieło zbawienia – dzieło odwiecznie zamierzone od Boga, objawione zaś do końca w Jezusie Chrystusie. Ten pierwszy rzut oka na klasyczny tekst Listu do Efezjan wskazuje już w jakim kierunku mają się rozwijać nasze dalsze analizy, do których tekst ten stanowi podstawę i punkt wyjścia. Analizy te muszą rozpocząć się od wstępnego zrozumienia tekstu samego w sobie, w dalszym jednakże ciągu muszą wyprowadzić nas niejako poza granice - a to celem zrozumienia możliwie do końca, jaka kondensacja objawionej przez Boga prawdy mieści się w granicach tego niezwykłego tekstu. Używając znanego zwrotu z Konstytucji *Gaudium et spes*, można powiedzieć, że wybrany przez nas fragment Listu w szczególny sposób objawia „człowieka samemu człowiekowi i okazuje mu najwyższe jego powołanie”; temu człowiekowi, którego udziałem jest doświadczenie osoby wcielonej. Stwarzając go bowiem na swój obraz Bóg od początku stworzył go „mężczyzną i kobietą”. W ciągu kolejnych analiz będziemy się starali zrozumieć sakrament, a w szczególności małżeństwo jako sakrament naprzód w wymiarze przymierza i łaski. W dalszym ciągu zaś tenże sam sakrament małżeństwa w wymiarze znaku sakramentalnego.

/Św. Jan Paweł II/

MÓWIĄ WIELCY

„Jezus Chrystus obiecał tym, którzy się karmią świętą Eucharystią, życie

wieczne i łaski niezbędne do jego zdobycia”

/Bł. Piotr Frassati/.

DZIEŃ OJCA

KOCHANI OJCOWIE, w dniu Waszego Święta - 23 czerwca - życzymy, abyście wypełniając swe ojcowskie powołanie, zawsze pamiętali, że najbliżsi i świat bardzo Was potrzebują. Życzymy, abyście zawsze byli świadomi, jakim zaszczytnym powołaniem obdarzył Was Bóg. Przeżywajcie wasze ojcostwo radośnie i odpowiedzialnie, czerpiąc radość z tego, że jesteście dla dzieci autorytetami i świadkami miłości naszego Ojca w niebie. Pamiętajcie, że o losie Waszej rodziny decyduje to, w jaki sposób z całą swoją rodziną przeżywacie więź z Bogiem.

MODLITWA

O POWOŁANIA

Jezu, Dobry Pasterzu, wzbudź we wszystkich wspólnotach parafialnych powołania do kapłaństwa, do diakonatu, do zakonów męskich i żeńskich, do świeckiego życia konsekrowanego i misyjnego, wedle potrzeb całego świata, który Ty miłujesz i pragniesz zbawić. Tobie wspólnocie, stwórz w nas taki duchowy klimat, jaki panował wśród pierwszych chrześcijan; abyśmy stali się wiecznikami modlitwy i pełnego miłości przyjęcia Ducha Świętego oraz Jego darów. Wpieraj naszych pasterzy i wszystkie osoby konsekrowane. Kieruj krokami tych, którzy wspinałomyślnie odpowiedzieli na Twoje wezwanie i przygotowują się do przyjęcia święceń albo do ślubów opartych na radach ewangelicznych. Wejrzyj z miłością na tylu pełnych gotowości młodych ludzi i wezwij ich, by poszli za Tobą. Pomóż im zrozumieć, że tylko w Tobie mogą w pełni realizować samych siebie. Zawierając te wielkie sprawy Twojego Serca możnemu wstawiennictwu Maryi, która jest naszą Matką i wzorem wszystkich powołań, prosimy Cię o podtrzymanie naszej wiary, w przekonaniu, że Ojciec wysłucha nas, gdy modlimy się o to, o co Ty sam kazałeś nam prosić. Amen.

/Św. Jan Paweł II/